

MŪSU KUNGA JĒZUS ATGRIEŠANĀS

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jes. 13:6, 9; Mat. 24:30, 31; Dan. 2:34, 35; 2. Tim. 4:6–8; 2. Tes. 1:7–10.

ATMIŅAS PANTS:

“Jo, kā zibens nozibsnī austrumos un atplaiksnī līdz pat rietumiem, tāda būs arī Cilvēka Dēla atnākšana.” (Mat. 24:27)

Dzejnieks Eliots sāk savu dzejoli ar vārdiem: “Manā iesākumā ir mans gals.” Kaut arī īsi un kodolīgi, šie vārdi satur spēcīgu patiesību. Sākums satur galu. Šīs realitātes atbalsi mēs redzam savā nosaukumā – septītās dienas adventisti, kas satur divas galvenās Bībeles mācības: “septītā diena” norāda uz desmit baušļu sabatu, iknedēļas piemiņu, ka dzīvība uz zemes radīta sešās dienās; un “adventisti” norāda uz Jēzus otro nākšanu, kurā piepildījumu atradīs visas Rakstu cerības un apsolījumi, ieskaitot mūžīgās dzīvības apsolījumu.

Lai arī cik tāla laika ziņā pasaules radišana (mūsu iesākums) ir no Jēzus otrās nākšanas (mūsu gals, vismaz šīs grēcīgās eksistences gals), šie notikumi ir saistīti. Dievs, kas radīja mūs (Jāņa 1:1–3), ir tas pats Dievs, kas atgriezīsies un vienā acumirkli, “pēdējai taurei skanot” (1. Kor. 15:52), īstenos mūsu galējo izglābšanu. Savā iesākumā mēs patiešām atrodam savu galu.

Šajā nedēļā mēs runāsim par pēdējo no visiem pēdējiem notikumiem, vismaz no tiem, kas attiecas uz mūsu pašreizējo pasauli: par mūsu Kunga Jēzus otro nākšanu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 30. jūnijā.

Kunga diena

Lai arī cik ļoti mēs sliecamies domāt par Jēzus otro nākšanu kā tikai par Jaunās Derības mācību, tā nav patiesība. Protams, tikai pēc Jēzus pirmās nākšanas, pēc Viņa nāves, augšāmcelšanās un debesbraukšanas mums ir dota pilnīgāka un bagātīgāka tās patiesības atklāsmē, kas saistīta ar otro nākšanu. Bet, kā tas ir ar daudzām lietām Jaunajā Derībā, Vecā Derība satur mājienus un šīs svarīgās patiesības ēnas ilgi pirms šī notikuma. Otrās nākšanas doktrīnā Jaunās Derības autori neatklāja jaunu patiesību, bet viņi lielā mērā uzlaboja patiesību, kas jau bija atklāta Bībelē. Tikai tagad, krustā sistā un augšāmceltā Glābēja gaismā, apsolījums par otro nākšanu var tikt pilnībā saprasts un novērtēts.

Izlasi šos pantus. Ko tie mums māca par Jēzus otro nākšanu? Jes. 13:6, 9; Zah. 14:9; Dan. 12:1.

Nav šaubu, “Kunga diena” būs iznīcības, ciešanu un nemiera diena tiem, kas ies bojā. Bet tā būs arī atbrīvošanas diena visiem Dieva ļaudīm, tiem, kas “ir rakstīti grāmatā” (sk. arī Fil. 4:3, Atkl. 3:5, 13:8). Tēma par Kunga dienu kā par tiesas dienu pret ļaunajiem, bet arī laiku, kad uzticīgie tiek pasargāti un atalgoti, ir atrodama Vecajā Derībā. Piemēram, lai gan daži piedzīvos “Kunga dusmu kvēli”, tie, kas ņems vērā aicinājumu “meklēt taisnību” un “pazemību”, tiks “paslēpti Kunga dusmu dienā” (Cef. 2:1–3).

Izlasi Mat. 24:30, 31. Kā šie panti parāda šo pašu dihotomiju starp pazudušajiem un glābtajiem, Jēzum nākot otrreiz?

Pēdējiem notikumiem norisinoties, kļūst tikai skaidrāk redzams, kurā pusē mēs esam. Kādas izvēles mēs varam izdarīt tagad un ko mums vajadzētu izdarīt, lai pārliecinātos, ka esam pareizajā pusē?

Daniēls un Jēzus otrā nākšana

Lai gan daudzi jūdi Jēzus laikā gaidīja Mesiju, lai atbrīvotos no romiešiem un nodibinātu Israēla valsti kā visspēcīgāko no visām, tas nebija tas, kas bija jāsaprot ne ar Jēzus pirmo, ne otro nākšanu. Tā vietā Dievam bija padomā kaut kas lielāks Viņa uzticīgajiem ļaudīm nekā vienkārši vecās, grēcīgās un kritušās pasaules pārkārtošana.

Iespējams, ka nekas cits Vecajā Derībā neatklāj šo patiesību tik skaidri kā Daniēla 2. nodaļa: jaunā pasaule neizaug no vecās, bet tā ir jauna un radikāli atšķirīga.

Daniēla 2. nodaļa parāda četru lielo pasaules impēriju rašanos un krišanu: Babilonija, Medopersija, Grieķija un beigās Roma, kas pēc tam sadalās mūsdienu Eiropas tautās. Tomēr tēls, ko Nebūkadnecars redzēja savā sapnī (kas simbolizēja četru galveno pasaules spēku secību), noslēdzas ievērojamā veidā, kas parāda, cik atšķirīga ir šī pasaule no tās, kas nāks pēc Kunga Jēzus Kristus atgriešanās.

Izlasī Dan. 2:34, 35, 44, 45. Ko šie panti māca par šīs pasaules likteni un jaunās pasaules būtību?

Šie panti neatstāj vietu šaubām par to, kas notiks, kad Jēzus nāks. Lūk. 20:17, 18 Jēzus nosauc sevi par akmeni, kas satriec visu, kas ir palicis pāri no šīs pasaules. Dan. 2:35 aramiešu valodā teikts, ka pēc tam, kad zelts, sudrabs, māls, dzelzs un varš bija satriekti, tie kļuva kā “pelavas uz vasaras klona – vējš tos aizpūta, ka nevarēja atrast pat vietu, kur tie bijuši”. Tas ir, nekas nepaliks no šīs vecās pasaules, kad Jēzus atgriezīsies.

Toties akmens, kas iznīcināja visas vecās pasaules iezīmes, “kļuva par milzīgu kalnu un piepildīja visu zemi”. Šī valsts, kas rodas otrās nākšanas rezultātā, “nekad netiks izpostīta” un “pati būs mūžīga” (Dan. 2:44).

Tikai viens no diviem galiem sagaida katru cilvēku, kas jebkad ir dzīvojis uz šīs planētas. Vai nu mēs būsim ar Jēzu visā mūžībā, vai arī mēs pazudīsim nekurienē kā šīs vecās pasaules pelavas. Vai nu vienā, vai citā veidā mūžība gaida mūs visus.

Ilgtermiņa izredzes

Izlasi Tit. 2:13. Kāda liela cerība mums ir un kāpēc? _____

Aprakstot savus uzskatus par Universa izcelsmi, kāds lektors paskaidroja, ka aptuveni pirms 13 miljardiem gadu bija “bezgala bieza, niecīga masa, kas radās no nekā, un šī masa eksplodēja, un no šīs eksplozijas radās Universs.” Kā šī “bezgala biežā, niecīgā masa” varēja rasties no nekā, to lektors nepateica. Viņš vienkārši pieņēma ticībā, ka tas tā notika.

Kā mēs redzējam šīs nedēļas ievadā, savā izcelsmē mēs varam atrast savu galu. Tāpēc, saskaņā ar šo lektoru, mūsu gals nav pārāk cerīgs, vismaz ilgtermiņā. Universs, kas radies no šīs “bezgala biežās, niecīgās masas”, ir nolemts galīgai iznīcībai kopā ar visu, kas tajā atrodas, ieskaitot arī cilvēci, protams.

Turpretī Bībeles skatījums uz mūsu izcelsmi ir ne tikai daudz loģiskāks nekā šis skatījums, bet arī daudz cerīgāks. Pateicoties Dievam Radītājam, mūsu ilgtermiņa izredzes ir ļoti labas. Mums ir tik daudz, uz ko cerēt nākotnē, un šī cerība balstās uz Jēzus otrās nākšanas apsolījumu.

Izlasi 2. Tim. 4:6–8. Par ko Pāvils šeit runā, un uz ko viņš liek savu cerību? _____

Lai gan Pāvilam drīz tiks izpildīts nāvēssods, viņš dzīvo pārliecībā par glābšanu un cerībā uz Kristus atgriešanos, ko viņš sauc par “Viņa atnākšanu” (2. Tim. 4:8). “Taisnības kronis” gaida viņu, noteikti ne viņa paša taisnības (1. Tim. 1:15), bet Jēzus taisnības dēļ, uz ko balstās Viņa otrās nākšanas apsolījums, un Pāvils to zina. Neskatoties uz viņa tiešajiem apstākļiem, kas, maigi izsakoties, bija nomācoši (cietumā, gaidot nāvēssoda izpildi), Pāvils zināja, ka viņa ilgtermiņa izredzes ir ļoti labas. Un tas ir tāpēc, ka viņš skatījās uz visu kopumā, nevis uz savu tā brīža situāciju.

Neskatoties uz jūsu pašreizējiem apstākļiem, kā jums var būt tāda pati cerība, kāda bija Pāvilam? Kā mēs varam mācīties raudzīties uz kopumu un uz cerību, ko tas mums piedāvā?

Debesu padebešos

Lai arī cik centrāla un svarīga saskaņā ar Bībeli ir Jēzus otrā nākšana, ne visi kristieši izprot šo notikumu kā burtisku, personīgu Jēzus atgriešanos. Daži, piemēram, apgalvo, ka Jēzus otrā nākšana notiek nevis tad, kad Jēzus atgriežas uz zemi, bet kad Viņa Gars atklājas Viņa draudzē uz zemes. Citiem vārdiem, Kristus otrā nākšana notiek tad, kad Viņa ļaudis atklājas kristietības morālie principi.

Cik pateicīgi mēs tomēr varam būt, ka šī mācība ir nepareiza. Ja tā būtu patiesība, kāda ilgtermiņa cerība mums īstenībā būtu?

Izlasi šos Jaunās Derības pantus par otro nākšanu. Ko tie atklāj par Kristus atgriešanās būtību?

Mat. 24:30 _____

1. Tes. 4:16 _____

Mat. 26:64 _____

Atkl. 1:7 _____

2. Tes. 1:7–10 _____

“Šķītīs, ka debesu jums atveras un aizveras, ka tam cauri laužas godības uzliesmojumi no Dieva troņa. Kalni šūposies kā niedres vējā, un uz visām pusēm tiks izsvaidītas saplosītas klintis. Būs dzirdama vētras rūkoņa. Spēcīgi trakos jūra. It kā ar dēmonu balsīm orkāns trauksies savā postošajā misijā. Visa zeme virmos līdzīgi jūras viļņiem. Tās virsma saplaisās. Šķītīs, ka brūk un sagrūst mūsu pasaules pamati: nogrimst kalnu grēdas, pazūd apdzīvotas salas, saniknotie ūdeņi aprij jūras ostas, kas ļaunumā kļuvušas līdzīgas Sodomai. Lielā Bābele ir pieminēta Dieva priekšā, ‘ka tai taptu dots Viņa dusmības un bardzības vīna biķeris’. (Atkl.16:19, Glika tulk.)” (Elena Vaita “Lielā cīņa” 637. lpp.)

Jēzus atgriešanās ir tik apjomīgs notikums, ka tas burtiski dara galu pasaulei, kādu mēs to pazīstam. Tas, ko Jēzus paveica mūsu labā pirmajā nākšanā, pilnībā atklāsies otrajā.

Kā otrās nākšanas realitātei vajadzētu ietekmēt to, kā mēs dzīvojam tagad? Kā tas var mums palīdzēt atcerēties, kas ir patiešām svarīgās lietas dzīvē? _____

Dzīvie un mirušie

Pirms sava drauga Lācara piecelšanās no kapa Jēzus izteica šādus vārdus: “ES ESMU augšāmcelšanās un dzīvība. Kas tic uz mani, tas dzīvos, kaut arī viņš mirtu.” (Jāņa 11:25) Tā vietā, lai vienkārši lūgtu ticēt tik neiedomājamam faktam, Jēzus piecēla no mirušajiem Lācaru, kas jau bija miris tik ilgi, ka viņa ķermenis bija sācis ost (Jāņa 11:39).

Tie, kas tic Jēzum, reiz mirs. Tomēr, kā Jēzus teica, lai gan viņi mirs, viņi dzīvos atkal. Tieši to nozīmē mirušo augšāmcelšanās. Tā padara Jēzus otrās nākšanas lomu centrālu visās mūsu cerībās.

Kas saskaņā ar šiem pantiem notiek ar mirušajiem, kad Jēzus atgriežas? Rom. 6:5; 1. Tes. 4:16; 1. Kor. 15:42–44, 53–55. _____

Jēzus nākšanas lielā cerība ir tā, ka augšāmcelšanās no mirušajiem, ko Jēzus pats piedzivoja, būs tas, ko piedzīvos arī Viņa uzticīgie sekotāji visos laikmetos. Viņa augšāmcelšanās tiem ir cerība un pārliecība par savu augšāmcelšanos.

Kas notiek ar tiem, kas būs dzīvi, kad Jēzus atgriezīsies? Fil. 3:21, 1. Tes. 4:17. _____

Uzticīgie, kas būs dzīvi, kad Jēzus atgriezīsies, saglabās fizisko miesu, bet ne pašreizējā stāvoklī. Tā tiks pārdabiski pārveidota par nesamaitātu ķermeni, kāds būs arī tiem, kas tiks uzmodināti no mirušajiem. “It piepeši acumirkli’ tiek pārvērsti dzīvie taisnie. Tie tiek pagodināti, atskatot Dieva balsij, pēc tam viņi ir jau nemirstīgi un līdz ar uzmodinātajiem svētiem tiek pacelti gaisā pretī savam Kungam.” (Elena Vaita “Lielā cīņa” 645. lpp.)

Izveidojiet sarakstu ar šīs pasaules lietām, kas jums ir tik svarīgas, ka jūs drīzāk upurētu mūžīgo dzīvību, lai tās saglabātu. Kas ir jūsu sarakstā? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Jēzus otrā nākšana nav epilogs, pielikums vai pēcvārds skumjam stāstam par cilvēces grēku un ciešanām šajā kritušajā pasaulē. Tā vietā otrā nākšana ir lielā kulminācija, visas kristīgās ticības cerība. Kas būtu bez tās? Cilvēces stāsts vienkārši turpinās, viena nožēlojama aina pēc otras, viena traģēdija pēc otras, līdz viss beidzas ar nāvi. Bez cerības, ko piedāvā Kristus atgriešanās, dzīvība, kā Viljams Šekspīrs rakstīja, ir “stāsts, ko stāsta idiots, pilns ar saprātīgo un nesaprātīgo, kas neko nenozīmē”. Un tomēr mums ir šī cerība, jo Dieva Vārds to mums apstiprina vēl un vēlreiz. Mums ir šī cerība, jo Jēzus mūs ir atpircis ar savu dzīvi (Marka 10:45), un Viņš patiešām atgriezies, lai saņemtu to, par ko Viņš ir samaksājis. Zvaigznes debesīs mums nestāsta par otro nākšanu. Putni, kas čivina kokos, to nesludina. Pašas par sevi šīs lietas var norādīt uz kaut ko labu, kaut ko cerīgu par pašu realitāti. Bet tās mums nemāca, ka kādu dienu, kad Jēzus atgriezies, “atskanēs taure, un mirušie augšāmcelsies neiznīcībā un mēs tapsim pārvērsti” (1. Kor. 15:52). Šīs lietas mums nemāca, ka kādu dienu mēs pacelsim galvas un “redzēsīm Cilvēka Dēlu sēžam pie Visuspēcīgā labās rokas un nākam ar debess padebešiem” (Marka 14:62). Nē, mēs zinām par šīm lietām, jo tās mums ir pastāstītas Dieva Vārdā, un mēs varam uzticēties tam, ko Vārds mums apsola.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Padomā, ko nozīmētu tas, ja Jēzus otrā nākšana nebūtu nekas vairāk to, kā daudzi uzskata: kristīgo principu iemiesojums Kristus sekotāju dzīvēs. Lai arī cik brīnīšķīga atklāsme tā būtu, kāpēc tā galu galā atstāj mūs bez jebkādas cerības?

2. Kāpēc šobrīd populārais uzskats, ka Universs ir cēlies no nekā, ir tik muļķīga doma? Kāpēc cilvēki gribētu izplatīt šādus uzskatus un kāpēc daži tam tic? Kāpēc ticība mūžīgi pastāvošam Dievam, kas ir radījis visas lietas, ir tik daudz loģiskāks un saprātīgāks izskaidrojums universam?

3. Grupā pārrunājiet lietas savā sarakstā, ko jūs uzskatāt par tik svarīgām šajā dzīvē, ka būtu gatavi upurēt mūžīgās dzīvības cerību, lai paturētu tās tagad. Ko jūs varat uzzināt cits par citu, ņemot vērā to, kas ir jūsu sarakstā? Ja cilvēkiem nav nekā viņu sarakstā, kā mēs varam tomēr pārliecināties, ka mūsu dzīvē nav nekā tāda, kas atturētu mūs no glābšanas, kā tas būs daudzu cilvēku gadījumā?